

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2005. június 7. *

A T-316/03. sz. ügyben,

a **Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft AG** (székhelye: München [Németország], képviselik: G. Würtenberger és R. Kunze ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviselek: D. Schennen és G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

* Az eljárás nyelve: német.

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának 2003. június 26-i (R 337/2002-4. sz. ügy), a MünchenFinancialServices szömegjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozása iránti kérelemre vonatkozó határozata ellen benyújtott keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(ötödik tanács),

tagjai: M. Vilaras elnök, M. E. Martins Ribeiro és K. Jürimäe bírák,

hivatalvezető: C. Kristensen tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2003. szeptember 12-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2004. január 19-én benyújtott válaszbeadványra,

a 2005. január 13-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2000. június 15-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a MunichFinancialServices szömegjelölés volt.
- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó szolgáltatások vonatkozásában tették, az alábbi leírással: „pénzügyi szolgáltatások”.
- 4 2002. február 18-i határozatával az elbíráló elutasította a kérelmet azon okból, hogy a bejelentett védjegy az érintett szolgáltatások tekintetében leíró jellegű, és a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében nem alkalmas a megkülönböztetésre.

- 5 2002. április 18-án a felperes fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz az elbíráló határozatával szemben a 40/94 rendelet 59. cikke alapján.

- 6 2003. június 26-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat), amelyet a felperesnek 2003. július 14-én kézbesítettek, a negyedik fellebbezési tanács elutasította a fellebbezést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján azzal az indokkal, hogy a bejelentett védjegy leíró jellegű.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
  - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

  - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

- 8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
  - utasítsa el a keresetet;

  - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Az ügy érdeméről

- 9 A felperes lényegében egyetlen, a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának megsértéséből eredő jogalapra hivatkozik.

A felek érvei

- 10 A felperes elsősorban arra hivatkozik, hogy a szokásosan tájékozott, figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó további vizsgálat híján nem érti a bejelentett védjegyet alkotó szómegjelölés szemantikai tartalmát, következésképpen nem lehet megállapítani, hogy a védjegy jellegénél fogva nem állhat oltalom alatt.
- 11 E tekintetben a felperes kiemeli, hogy a MunichFinancialServices szómegjelölés nem leíró jellegű a bejelentett védjeggyel érintett szolgáltatások tekintetében, mivel az ezt alkotó különböző szavak kombinációja jellegzetes, sajátos és szokatlan eredetiséget mutat fel. A szokatlan jelleg abból adódik, hogy az ügy tárgyát képező szómegjelölést nem az angol nyelvtani szabályoknak megfelelően képezték. Az ügy tárgyát képező szómegjelölés egyébiránt bizonytalanságban hagyja a fogyasztót a tekintetben, hogy milyen jellegű kapcsolat áll fenn a „Munich” szó és a „Financial Services” kifejezés között.
- 12 Azt bizonyítandó, hogy az ügy tárgyát képező szómegjelölés nem tartozik a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá, a felperes másodsorban Jacobs főtanácsnok C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-12447. o., I-12449. o.) vonatkozásában előterjesztett indítványának 61-64. pontjában javasolt vizsgálati sémára hivatkozik.

- 13 E tekintetben a felperes emlékeztet arra, hogy Jacobs főtanácsnok álláspontja szerint a védjegy leíró jellegének mérlegetése során először is azt kell megvizsgálni, hogy a szó mennyiben kapcsolódik az áruhoz vagy a szolgáltatáshoz vagy azok egyik jellemzőjéhez, másodsorban, hogy a szót miként érzékelik, harmadsorban pedig, hogy a védjegy jellemzője mennyire lényeges az áru vagy szolgáltatás vonatkozásában, különösen a fogyasztó tudatában.
- 14 Mindenekelőtt, arra vonatkozólag, hogy a szó mennyiben kapcsolódik az áruhoz vagy szolgáltatáshoz vagy azok egyik jellemzőjéhez, a felperes arra hivatkozik, hogy a MunichFinancialServices szómegjelölést alkotó szóösszetétel nyelvtanilag szokatlan jellege miatt – mivel nyelvtanilag hibás és ebből fakadó kétértelmű – nem teszi lehetővé egyértelmű kapcsolat felállítását az érintett szolgáltatásokkal. Ily módon az érintett vásárlóközönség nem képes a bejelentett védjegy fellebbezési tanács által megállapított, vélt leíró jellegének érzékelésére anélkül, hogy jelentésének pluralitása folytán ne hagyatkozna további értelmezésre.
- 15 Ezen túl, annak vonatkozásában, hogy a szót a fogyasztó miként érzékeli, a felperes úgy véli, hogy a szó nyelvtanilag szokatlan összetétele folytán a bejelentett védjegy állítólagos leíró jellege *ipso facto* és *de plano* nem következik.
- 16 Végül, azzal kapcsolatban, hogy a védjegy jellegzetessége mennyire lényeges az áruval vagy szolgáltatással összefüggésben, különösen a fogyasztó tudatában, a felperes úgy véli, hogy a potenciálisan érintett ügyfelek bizonyosan nem tulajdonítanak lényegi jelentőséget annak, hogy a felkínált pénzügyi szolgáltatások pontosan egy müncheni székhelyű szolgáltatótól származnak-e, hiszen a pénzügyi szolgáltatások területén a szolgáltató székhelye teljességgel irreleváns.

- 17 Jacobs főtanácsnok OHIM kontra Wrigley ügyben előterjesztett indítványának 30. pontjára hivatkozva a felperes harmadsorban megjegyzi, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti szabadon felhasználható leíró kifejezések fenntartásának szükségessége csak akkor áll fenn, ha a versenytársaknak ésszerűen nyilvánvaló és előrelátható szükségük van e szó használatára áruik vagy szolgáltatásaik bizonyos jellemzőinek leírásához. Márpedig, a felperes álláspontja szerint ilyesfajta szükséglet jelen esetben nem áll fenn, mivel a versenytársak rendelkezésére állnak nyelvtanilag helyes kifejezések (mint például a „financial services coming from Munich” vagy „financial services being offered from Munich” kifejezések), ennél fogva ezek olyan fogalmi összetételek, amelyeknek ténylegesen egyértelműen leíró jellegük van. A felperes a továbbiakban összességében az OHIM előtt kifejtett érvelésére hivatkozik.
- 18 Az OHIM vitatja a felperes által bemutatott érvek összességét. Így az OHIM álláspontja szerint a fellebbezési tanács helyesen tagadta meg a felperes által bejelentett védjegy lajstromozását, mivel az tisztán leíró jellegű.
- 19 Egészen pontosan az OHIM arra hivatkozik, hogy a fogyasztó a MunichFinancial Services szömegjelölést nem egy meghatározott vállalkozásra történő utalásként fogja fel, hanem mint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdése c) pontjának értelmében tisztán leíró megjelölést.
- 20 Egyrészt a „financial services” elem közvetlenül a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő szolgáltatásokat jeleníti meg.
- 21 Másrészt a „Munich” elemmel kapcsolatban az OHIM álláspontja az, hogy általában a pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatban, de ugyanígy különösen a bankok és a biztosítók vonatkozásában, valamely hely megjelölésének alkalmazása megszokott, a szóban forgó szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás székhelyére történő hivatkozásként értendő.

- 22 Az OHIM hangsúlyozza azt is, hogy München széles körben ismert mint pénzügyi központ.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 23 Előjáróban emlékeztetni kell arra, hogy mivel általános jelleggel az OHIM előtti igazgatási eljárás keretén belül benyújtott iratokban szereplő érvekre történt utalás, a keresetlevél nem elégíti ki az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 44. cikke 1. §-ának c) pontját, következésképpen azt nem lehet tekintetbe venni (ennek megfelelően lásd az Elsőfokú Bíróság T-84/96. sz., Cipeke kontra Bizottság ügyben 1997. november 7-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2081. o.] 33. pontját és a T-20/02. sz. Interquell kontra OHIM – SCA Nutrition (HAPPY DOG) ügyben 2004. március 31-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-1001. o.] 20. pontját).
- 24 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”. Továbbá a 7. cikk (2) bekezdése kimondja, hogy „az (1) bekezdést akkor is alkalmazni kell, ha a kizáró ok csak a Közösség egy részében áll fenn”.
- 25 Az ítélkezési gyakorlat értelmében a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja kizárja, hogy ilyen jeleket vagy adatokat védjegyként lajstromozzanak, és ezáltal egyetlen vállalkozás számára fenntartsanak. Ez a rendelkezés tehát azt a közérdekű célt szolgálja, hogy az ilyen jeleket vagy adatokat bárki szabadon használhassa (lásd az Elsőfokú Bíróság T-219/00. sz., Ellos kontra OHIM (ELLOS) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-753. o.] 27. pontját, a hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a T-348/02. sz., Quick kontra OHIM (Quick) ügyben 2003. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-5071. o.] 27. pontját).

- 26 Továbbá a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá tartozó jelek és adatok a hétköznapi használatban, a fogyasztó szempontjából nézve, közvetlenül vagy egyik lényeges jellemzőjükre utalással tehát olyan áruk vagy szolgáltatások feltüntetésére szolgálnak, mint amelyekkel kapcsolatban a bejelentést tették (a Bíróság C-383/99. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítéletének [EBHT 2001., I-6251. o.] 39. pontja). Következésképpen valamely megjelölés leíró jellegét egyrészt az érintett áruk és szolgáltatások vonatkozásában, másrészt az érintett vásárlóközönség által a megjelölésnek tulajdonított értelem szempontjából lehet csak megítélni (lásd az Elsőfokú Bíróság T-34/00. sz., Eurocool Logistik kontra OHIM (EUROCOOL) ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-683. o.) 38. pontját).
- 27 Jelen ügyben a védjegybejelentésben szereplő szolgáltatások a pénzügyi szolgáltatások, további pontosítás nélkül. Egyébiránt, noha a bejelentett védjegy angol szavakból áll, a város neve (München), amely a védjegy elején áll, egy német várost jelöl. Továbbá a védjegyet alkotó többi szó, a „financial” és a „services” nagyon gyakoriak, és hasonló helyesírással számos közösségi nyelvben megtalálhatóak. Ilyen körülmények között úgy kell tekinteni, hogy az érintett vásárlóközönséget a Közösség angol nyelvű átlagos fogyasztói, valamint a Közösség egyéb nyelvi régióinak olyan átlagfogyasztói – különös tekintettel a német fogyasztókra – alkotják, akik legalább alapfokú angol nyelvi ismeretekkel rendelkeznek.
- 28 Ilyen körülmények között a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt feltétlen kizáró ok alkalmazásának keretén belül meg kell határozni, hogy a MunichFinancialServices szövmegjelölés, valamint azon szolgáltatások között, amelyek tekintetében a bejelentési kérelem elutasításra került, azaz a Nizzai Megállapodás szerinti 36. osztályba tartozó pénzügyi szolgáltatások között fennáll-e közvetlen és konkrét kapcsolat az érintett vásárlóközönség nézőpontjából.
- 29 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az érintett vásárlóközönségnek semmiféle nehézséget nem fog okozni, hogy a bejelentett védjegyet alkotó „FinancialServices” elemet a bejelentett védjeggyel megjelölt pénzügyi szolgáltatások tökéletes angol nyelvű leírásaként fogja fel.

- 30 A kérdés ugyanakkor az, hogy a bejelentett védjegy átfogó értékelésének keretében a „FinancialServices” elem tisztán leíró jellegét ellensúlyozza-e először is a „Munich” szó hozzátétele, másodsorban a nyelvtanilag állítólagosan helytelen szerkezet, harmadsorban pedig a különleges helyesírás.
- 31 Először is, az Elsőfokú Bíróság úgy véli, hogy München város angol nevének a megjelölésben történő használata nem akadályozza, hogy az érintett vásárlóközönség azonnal, bármiféle gondolkodás nélkül megértse, hogy a német városról van szó.
- 32 Továbbá, az ítélezési gyakorlat értelmében olyan jelek és adatok tekintetében, amelyek a bejelentett védjegy árujegyzékében szereplő árukategóriák földrajzi eredetének jelölésére szolgálhatnak, és különösen a földrajzi nevek esetén, ezek hozzáférhetőségének fenntartása közérdek (lásd a Bíróság C-108/97. és C-109/97. sz., Windsurfing Chiemsee egyesített ügyekben 1999. május 4-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-2779. o.] 26. pontját és az Elsőfokú Bíróság T-295/01. sz., Nordmilch kontra OHIM (OLDENBURGER) ügyben 2003. október 15-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-4365. o.] 30. pontját). Ezen ítélezési gyakorlat a szolgáltatások vonatkozásában is alkalmazható.
- 33 Ez még inkább igaz a pénzügyi szolgáltatások területén, ahol valamely hely megjelölése megszokott, és a szóban forgó szolgáltatásokat nyújtó vállalkozás székhelyére történő hivatkozásként, tehát nem a szolgáltatásnyújtás tényleges helyeként értelmezendő. Ezen földrajzi megjelölés esetleges többi jelentése irreleváns, mivel az ítélezési gyakorlat értelmében elegendő, ha a szóban forgó megjelölés legalább egy lehetséges jelentése leírja az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét (lásd az OHIM kontra Wrigley ítélet [hivatkozás fent] 32. pontját).
- 34 Jelen ügyben meg kell állapítani, hogy München városa széles körben ismert mint fontos pénzügyi központ, és az érintett vásárlóközönség annak is tekinti. Ezt

állapította meg mind az OHIM elbírálója 2002. február 18-i határozatában, mind pedig az OHIM válaszbeadványában. A felperes egyébként, miután a tárgyaláson felhívták álláspontjának e tekintetben való kifejtésére, nem vitatta München városának szerepét a pénzügyi szolgáltatások területén.

- 35 Ebből következik, hogy a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy München város nevét, melyet a „FinancialServices” kifejezés követ, az érintett vásárlóközönség lényegében a szolgáltatások eredetét vagy nyújtásának helyét jelölő földrajzi megjelölésként értelmezi. Következésképpen a „Munich” szó hozzátétele a „FinancialServices” kifejezéshez nem képes gyengíteni az ezen kifejezéshez kapcsolódó leíró jelleget. Épp ellenkezőleg; azt felerősíti azon meghatározó szerep által, amelyet e város a pénzügyi szolgáltatások területén betölt.
- 36 Másodsorban, a szóban forgó megjelölés nyelvtanilag állítólagosan helytelen szerkezetével kapcsolatban meg kell állapítani, hogy az ilyen körülmény, még ha megállapítást nyer is, nem képes kétségbe vonni az ütköző megjelölések fent bemutatott értékelését (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-19/99. sz., DKV kontra OHIM (COMPANYLINE) ügyben 2000. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2000., II-1. o.] 26. pontját és a T-360/99. sz., Community Concepts kontra OHIM (Investorworld) ügyben 2000. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 2000. II-3545. o.] 23. pontját).
- 37 Harmadsorban, ami az ütköző megjelölések különleges helyesírását illeti, mivel egyrészt az ezt alkotó három szó szóköz nélkül van egymás mellé téve, másrészt az összetételben szereplő mindhárom szó nagybetűvel kezdődik, meg kell állapítani, hogy nem alkot olyan kreatív rendbeli elemet, amely a megjelölést összességében alkalmassá tenné egy adott vállalkozás áruinak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetésére (e tekintetben lásd az Elsőfokú Bíróság T-331/99. sz., Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld kontra OHIM (Giroform) ügyben 2001. január 31-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-433. o.] 25. pontját). Egyébiránt a szavak esetlegesen közők nélküli összetételét teljességgel semlegesíti az a tény, hogy az ügy tárgyát képező megjelölést alkotó három szó mindegyike nagybetűvel kezdődik. A

fellebbezési tanács tehát helyesen ítélte meg úgy, hogy a MunichFinancialServices megjelölést az érintett vásárlóközönség a „Munich Financial Services”-sel azonos módon olvassa, hallja és érti (lásd a megtámadott határozat 9. pontját).

- 38 Következésképpen nem lehet megállapítani, hogy a „Munich” szónak a „Financial Services” kifejezéshez történő hozzátoldása olyan további különleges elemmel ruházza fel a MunichFinancialServices szómegjelölést, amelynek következtében az elveszteni tisztán leíró jellegét a Münchenből nyújtott pénzügyi szolgáltatások tekintetében (lásd e tekintetben az Elsőfokú Bíróság T-359/99. sz., DKV kontra OHIM (EuroHealth) ügyben 2001. június 7-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-1645. o.] 26. pontját).
- 39 A fenti megállapításokból következik, hogy az ügy tárgyát képező szómegjelölés lehetővé teszi az érintett vásárlóközönség számára, hogy azt azonnal és további gondolkodás nélkül konkrét és közvetlen kapcsolatba hozza a Münchenből kínált, a védjegybejelentésben szereplő „pénzügyi szolgáltatások” körébe tartozó szolgáltatásokkal.
- 40 Ezt az értékelést nem kérdőjelezi meg a felperes azon érve, mely szerint a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében szabadon felhasználható kifejezések fenntartásának szükségessége csakis akkor áll fenn, ha a versenytársaknak pontosan ezen szó használatára van ésszerűen egyértelmű és előrelátható szükségük áruik vagy szolgáltatásaik leírásához.
- 41 Az Elsőfokú Bíróság e tekintetben emlékeztet arra, hogy a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti bejelentés OHIM általi elutasításának nem feltétele, hogy az e rendelkezésben említett védjegyet alkotó jeleket vagy adatokat a bejelentés időpontjában valóban a bejelentésben felsorolt áruk vagy szolgáltatások, illetve jellemzőik leírására használják. Elegendő – mint ez a rendelkezés szövegéből is kitűnik –, ha ezek a jelek vagy adatok alkalmasak az ilyen használatra. Ezen

rendelkezés alkalmazásában a szómegjelölés lajstromozását el kell utasítani, amennyiben annak egyik lehetséges jelentése az érintett áruk vagy szolgáltatások valamely jellemzőjét jelöli meg (lásd az OHIM kontra Wrigley ítélet [hivatkozás fent] 32. pontját).

- 42 Jelen ügyben a kérdéses szómegjelölés kétség kívül alkalmas arra, hogy a pénzügyi ágazat egyéb piaci szereplői használhassák annak jelzésére, hogy Münchenből – azaz, amint fentebb bemutatásra került, Németország egyik legfontosabb pénzügyi központjából – kiinduló szolgáltatást kínálnak. E vonatkozásban meg kell jegyezni, hogy a szolgáltatás földrajzi származása olyan jellemző, amely kifejezetten szerepel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja alatti felsorolásban. Következésképpen a felperes érvét el kell utasítani.
- 43 A fellebbezési tanács tehát helyesen vélte úgy, hogy a MunichFinancialServices szómegjelölés leíró jellegű a szóban forgó pénzügyi szolgáltatások tekintetében.
- 44 Következésképpen a felperes egyetlen jogalapját mint megalapozatlant, és ezzel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 45 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, az alperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján,

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Vilaras

Martins Ribeiro

Jürimäe

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. június 7-i nyilvános ülésen.

H. Jung

hivatalvezető

M. Vilaras

elnök